

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 13847- /2009. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a Panaszos halászteleki lakossal szemben foganatosított rendőri intézkedés ellen benyújtott panasz tárgyában a Fővárosi Bíróság 27.K.35.109/2009/3. számú ítélete alapján folytatott új eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 263/2009. (IX. 9.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a testi épséghez való jog kapcsán a tisztességes eljáráshoz való jog vonatkozásában

helyt adok,

minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. f. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Bodnárné dr. Szabó Zsuzsanna, képviselő
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos elmondta, hogy 2009. április 5-én egy civil szervezet által rendezett demonstráció után egy körülbelül 30 fős társasággal elindult a Budapest, V. kerületi Kossuth térre, egy bejelentett tüntetésre. A Szabadság téren a Szovjet emlékművet körülvevő kordon mellett haladtak el éppen, amikor a Magyar Televízió Zrt. Zoltán utcai sarkától egy körülbelül 20 fős készenléti rendőri egység minden előzetes ok és felszólítás nélkül feléjük kezdett rohanni. Néhányan látva, hogy „megint egy oktalán és törvénytelen rendőri intézkedés következik” előre futottak, a többség azonban megtorpant, majd újra elindult. Ekkor ért oda a panaszoshoz a rendőri egység, őt lendületből fellökték, és paprika spray-vel közvetlen közletről lefújták. A barátja segítette fel, ő hívott mentőt is, akik ellátták. A rendőrök a továbbiakban nem intézkedtek velük szemben, hiszen erre nem is adtak okot. A tömeg hátrálva, az emlékművet jobbról megkerülve tovább tudott haladni. A panaszos számára a rendőri eljárás egy törvénytelen megfélemlítő akciónak tűnt. A paprika spray következtében körülbelül 10 percig nem látott, a mentőben pedig körülbelül 20 percet töltött el, csak ezt követően tudott továbbmenni. A spray hatóanyaga még másnap este is többszöri mosakodás ellenére marta a panaszos nyakát és arcát, az eséstől pedig kék-zöld foltok borították a testét, amiről látlelet is készült. Az esetet megörökítő videofelvétel az egyik rádió honlapján is elérhető.

A panaszos a beadványában a következőket sérelmezi:

- a rendőr őt szándékosan lökte fel, aminek következtében zúzódásokat szenvedett,
- minden ok nélkül vegyi eszközt alkalmaztak vele szemben, melynek következtében 10 percig nem látott és fuldoklott is.

II.

Az eljárás során beszerzett iratok alapján az alábbi tények állapíthatók meg.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) hivatalvezetőjének jelentése szerint a felvételen látható, hogy egy rendőri egység tagjai megkísérelnek futva egy csoport elé kerülni, akik szintén futva próbáltak átkelni a Szabadság téren. A rendőri egység a mozgó személyek baloldala felől érkezik, amikor a panaszos nekiszalad az egyik rendőrnek, majd látványosan a földre esik. A felvételen a rendőr mozgásán semmiféle olyan szándék nem látható, ami arra engedne következtetni, hogy direkt ütközik neki a panaszosnak. A rendőr mozgása egyenes volt, míg a panaszos a rendőr közvetlen közelében változtatott irányt. A panaszos irányváltás nélkül el tudott volna szaladni a rendőrök között. A felvételen az érintett rendőr védekezés képpen maga elé emeli a kezét, bal kezében egy paprika sprayszóró palackot, jobb kezében egy tonfát tart. A következő képsorokon már egy másik személy látható, de egy piros ruhás nő feltűnik a háttérben, amint valakik átkarolva elvezetik. Az, hogy a rendőrök bárkivel szemben paprika spray-t alkalmaztak volna, vagy hogy bárkit bántalmaztak volna, nem látható a felvételeken. A további felvételeken egy szónok látható a Kossuth téren, egy emelvényen, mellette a panaszos és egy másik személy, akiről a szónok azt mondja, hogy őket a rendőrök „össze-vissza lefújták és ütögették”. Ekkor ezen a két személyen nem látszott semmiféle, a paprika spray hatásmechanizmusára jellemző tünet,

melyhez a jelentés zárójelben hozzáfűzi, hogy nem lehet tudni, hogy a felvétel e része mennyivel a történetek után került rögzítésre.

Az ügyvel kapcsolatban meghallgatásra került a panaszossal összeütköző rendőr zászlós is, aki 2009. április 05-én gyorsreagálású rendőri egység tagjaként teljesített szolgálatot. A nap folyamán azt az utasítást kapták, hogy jelenjenek meg a Szabadság téren, mivel feltehetően ott egy csoport akar áthaladni. Feladatuk az áthaladás megakadályozása volt. Kérkezésükkor a csoport tagjai szaladni kezdtek, a rendőrök szintén futni kezdtek, hogy elébük vágva intézkedés alá vonhassák őket. A zászlós az ütközéssel kapcsolatban azt nyilatkozta, hogy nem látta a teljes területet az általa viselt sisak miatt. A Szabadság téri emlékmű irányába tartott, amikor azt észlelte, hogy egy piros ruhás nő felé szalad. Reflexszerűen maga elé kapta a kezét, az egyikben tonfa, a másikban paprika spray volt. Amikor a panaszost észlelte, már nem tudott kitérni az irányából. A rendőr nyilatkozata szerint nem bántalmazott senkit és a csoport vezetőjeként „ilyen mozzanatot” egyetlen a helyszínen levő kollégájától sem látott.

Az intézkedésről készült videofelvétel tanúsága szerint a panaszos egyenes vonalú mozgást végzett a Szovjet emlékmű mellett a Kossuth tér irányába, majd hirtelen irányt változtatott és további néhány lépést megtéve összeütközött a rendőrrel. A rendőr szintén egyenes vonalban futott, a Zoltán utca felől a Szovjet emlékmű irányába, – ezzel elzárva az utat a Kossuth tér felé – majd észlelve a panaszost, annak irányába fordul, felemeli kezét, ekkor a panaszos nekiütközik, a rendőr eltaszítja a panaszost magától, aki a földre zuhan.

A rendőrök mozgását észlelve a felvételen jól hallhatóan azt kiáltja, hogy fussunk. Ugyanakkor az ügyben tanúként meghallgatott egyik személy a kibontakozó rendőri sorfal előtt éppen megáll és egy fél lépést tesz hátrafelé – elkerülendő az ütközést –, amikor a panaszos a tanú háta mögül balról érkezik a tanú előtt balról jobbra keresztbe mozogva belerohan az éppen megalakuló rendőrsorfal egyik tagjába, és amikor a rendőr meglöki, akkor már a tanú jobb oldalán lévén majdnem a tanúra esik, aki ekkor még egy fél lépést tesz hátra. Az ütközéskor a rendőr jobb kezében rendőrbotot a bal kezében vegyi eszközt tartott. Kezeit a rendőr maga elé rántotta, és meglökte a panaszost, aki ennek következtében addigi haladási irányával ellentétes irányban a hátára esett.

Később látható a háttérben, amint két civil személy a panaszost támogatva vezeti el a helyszín közeléből, eközben a panaszos társai közül valaki kérdőre vonja az egyik rendőrt, hogy „miért fújta le?”. A válasz nem érthető a felvételen.

A rendelkezésre álló, mentőtiszt által készített esetlap (látlelet) szerint a mentők kiérkezésekor a panaszos egy padon ült, elmondása szerint a rendőrök lefújták gázspray-vel, ezért a szeme ég. A panaszoson külsérelmi nyom nem volt látható. A mentőtiszt megállapítása szerint a panaszos szeme erősen könnyezett, ezért a szemét steril fiziológiás sóoldattal kiöblítette, a további kezelést – lidocainos szemcseppet –, és a kórházba szállítást azonban a panaszos elutasította.

A Panasztestület a vizsgálata során kapcsolatba lépett a Budapesti Nyomozó Ügyészséggel (a továbbiakban: ügyészség) is, amely a Panasztestület rendelkezésére bocsátotta a panaszos feljelentése nyomán készült tanúvallomásokat. A tanúvallomások a jelen panasz eljárás ügyiratának részét képezik.

A Fővárosi Bíróság Ítéletében foglaltaknak megfelelően¹ a hatóság tanúként hallgatta meg az ügyben a Budapesti Nyomozó Ügyészség által korábban büntetőeljárásban ugyanezen témában kihallgatott személyeket, így a mentő személyzetét is.

A panaszos társaként a helyszínen tartózkodó egyik tanú elmondta, hogy 2009. április 05-én civil összefogásos rendezvény volt a Hősök terén véleménye szerint több százezer ember részvételével. A rendezvény vége felé több ismerősével összetalálkozott, hallották, hogy a Kossuth téren tüntetés van, amit bejelentettek. Ezért oda indultak. Az Oktogont érintve, a Szabadság térre mentek, itt békésen beszélgetve hármás csoportokban várakoztak. A Szabadság téren – amint a videofelvételen is látszik –, a Szovjet emlékmű és a Székház között akartak elmenni, amikor a Székház oldalfalától egy csoportnyi rendőr rájuk „rohant, nem volt felszólítás”. Útjukat akarták állni. A tanú és társai – köztük a panaszos – megijedtek hogy miért szaladnak feléjük, ezért el akartak szaladni a rendezvény irányában (a Kossuth téri rendezvény értve ez alatt), a rendőr erőszakosan a panaszos elé ugrott, testével fellökte őt, és a lökéskor – közvetlen közletről, kb. 10 cm távolságból – kifújt egy adagot a spray-ből. Ez a tanú jobb szemét is érte. A panaszos jobb kéz felől állt a tanúhoz képest, és ő szemből kapta a spray-t. A tanú szerint a rendőr a kezével működtette a spray-t véleménye szerint szándékosan. A helyszínen tartózkodók közül néhányan megkérdezték, hogy miért kellett lefújni, erre a rendőrök azt a választ adták, hogy takarodjanak a térről. A panaszost egy padhoz vezették és majdnem két üveg vízzel mosták kb. 10 percig a szemét és az arcát, mely tűzpirosra volt felégve a spray-től. A tanú megemlítette, hogy a videofelvételen későbbiekben látható a panaszos az arca még piros, pedig a felvétel 20-25 perccel az eset után volt. A tanú kérdésekre válaszolva elmondta, hogy a téren kb. 25-30-an voltak. A rendőrök balról érkeztek futva, a tömeg irányába, „így valószínű volt az ütközés”.

A panaszos másik társa tanúként történt meghallgatásakor elmondta, hogy Szovjet emlékműnél mentek a Kossuth tér irányába. A székház oldalánál láttak 30-40 rendőrt. Az egyik rendőr rájuk nézett, hátra szólt a többieknek és azzal feléjük rohantak. Ekkor a tömegben többen megijedtek, sokan „szétszaladtak”, és ekkor lökték fel a panaszost. Körbeállták és nem engedték, hogy segítsenek neki a társai. Utána „arrébb álltak a rendőrök és elmentek”. Ekkor a panaszosnak mentőt hívtak a társai, felsegítették a földről és egy közeli padra ültették le. Ezután a mentők kiérkeztek és megvizsgálták a panaszost, utána elmentek a Kossuth téri a rendezvényre. A mentőautóban a vizsgálat 5-10 percig tarthatott. A tanú tudomása szerint az a rendőr aki a panaszost fellökte az le is fújta őt. Az esetet nem látta, annak ellenére, hogy néhány méterre volt a panaszostól, mivel a panaszos fellökésének pillanatában megijed és elfordult. Amikor visszafordult azt látta, hogy a panaszos a földön fekszik és a körülötte levő társai azt mondták, hogy „lefújták”. A tanú szerint az a rendőr lehetett, aki fellökte, mert csak nála volt spray. A tanú elmondta továbbá, hogy minden felszólítás nélkül mentek feléjük a rendőrök. A tanú szerint a rendőrök futásának az irányából következtethető volt, hogy össze fognak ütközni velük, mivel a rendőrök balról a Szovjet emlékmű felé futottak, keresztezve a tömeg – így a tanú és a panaszos – haladási irányát. A tanú véleménye szerint nem tanúsítottak olyan magatartást, amely miatt erre a rendőri fellépésre sor kellett hogy kerüljön.

A tanú elmondta, hogy a panaszos szeméi, arca, nyaka vörös volt, és erősen köhögött a „gázspray-től”. A tanú szerint a panaszos – tekintve, hogy törekeny testalkatú hölgy – nem futott szándékosan neki egy erős testalkatú rendőrnek, aki testpáncélt viselt.

---

¹ A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 111. § (3) bekezdése szerint a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a határozathozatal során annak megfelelően köteles eljárni.

A mentőtiszt tanúvallomásában az esetlapon rögzítettekkel részben egyezően adta elő vallomását az alábbi eltérésekkel. Vallomásában elmondta, hogy nem alkalmaztak semmilyen kezelést a panaszossal szemben mert, azt ő visszautasította. Az esetlap tanúsága szerint azonban ún: „fiziológiás sóoldattal” kiöblítették a panaszos szeméből az irritáló hatóanyagot. Az ellentmondás feloldása érdekében a tanúnak bemutatásra került az által kitöltött esetlap. Azt megtekintve elmondta, hogy, amennyiben azon rögzítésre került a szemöblítés, akkor az meg is történt. Az ellentmondás oka az, hogy az eset több mint egy éve történt, és nem volt olyan kirívó, amely miatt megjegyezte volna annak minden részletét. Arra viszont határozottan emlékezett, hogy a lidocainos kezelést a panaszos visszautasította, mert ezt a mentőtiszt furcsának tartotta.

A mentőápoló a tanúvallomásában az esetlapon rögzítettekkel részben egyezően adta elő a történeteket. Vallomása annyiban tért el, hogy emlékei szerint nem történt lidocainos öblítésre előkészület. A panaszos állapotára – bőrpír, köhögés – vonatkozóan biztosan mondani nem tudott, elképzelhetőnek tartotta e tüneteket is a saját tapasztalatai alapján. Ugyanakkor szintén elmondta, hogy az eset nem volt kirívó, így annak részleteit nem jegyezte meg.

III.

A panasz, valamint a Panasztestület állásfoglalása és a rendelkezésre álló más okiratokra tekintettel döntésem alapjául az alábbi tényállást állapítottam meg.

A panaszos 2009. április 05-én egy civil szervezet által rendezett demonstráció után egy körülbelül 30 fős társasággal elindult a Budapest, V. kerület Kossuth térre, az ott bejelentett tüntetésre a Szabadság téren keresztül. A Szovjet emlékművet körülvevő kordon mellett haladtak el éppen, amikor a Magyar Televízió Zrt. Zoltán utcai sarkától egy körülbelül 20 fős – az Szovjet emlékmű irányába rohanó – készenléti rendőri egységet megpillantva át akartak szaladni előttük a Kossuth tér irányába. A rendőrök mozgását észelve egy személy jól hallhatóan azt kiáltotta, hogy „fussunk”. Ugyanakkor egy civil ruhás személy az előtte addigra kibontakozó rendőri sorfal előtt éppen megállt, és egy fél lépést tett hátrafelé, elkerülendő a rendőrökkel való ütközést, mely a tömeg tagjai, így a panaszos számára is előre látható, kiszámítható volt. Mégis ezzel egyidőben a panaszos – és kizárólag a panaszos –, a tanú háta mögül balról érkeve és megelőzve őt, a tanú előtt balról jobbra keresztbe mozogva belerohan az éppen megalakult rendőrsorfal egyik tagjába. Az ütközéskor már a tanú jobb oldalára került és így majdnem a már álló civil ruhás személyre esett, aki még egy fél lépést tett hátra. Az ütközéskor a rendőr jobb kezében rendőrbotot a bal kezében vegyi eszközt tartott. Kezeit a rendőr maga elé rántotta, és meglökte a panaszost, aki ennek következtében addigi haladási irányával ellentétes irányban a hátára esett. A rendőr a kezében levő vegyi eszközt az ütközéskor egy pillanatra használta, mellyel a panaszos arcába, mindkét szemébe, és a panaszostól közvetlenül balra, hátul álló civil ruhás személy jobb szemébe is hatóanyagot juttatott. Ezután a panaszost a rendőrök körbe állták, majd otthagyták. Ezután civil ruhás személyek támogatva vezették el őt a helyszín közelében egy padra, ahol leültették. Vízrel percekig mosták a szemét, és mentőt is hívtak. Eközben a panaszos társai közül valaki kérdőre vonta az egyik rendőrt, hogy „miért fújta le?”. A válasz nem érthető a felvételen.

Percekkal a hívást követően a helyszínre érkező mentőgépjárművön szolgálatot teljesítő mentőtiszt a rendőröktől megkérdezte, hogy ki a sérült. A rendőrök a panaszost nevezték meg sérültként. A gépjárművel a mentőszemélyzet a panaszos mellé gördült, a

panaszos a járműbe segítség nélkül beszállt. Az általános átvizsgálást követően a panaszos szemeit steril fiziológiás sóoldattal kiöblítették, és a fájdalom enyhítésére lidocainos szemcseppentést ajánlott fel a mentőtiszt, továbbá azt is, hogy kórházba szállítja. A panaszos a felajánlott kezelést és a kórházba szállítást visszautasította, és saját felelősségére eltávozott. A panaszos a Kossuth téren részt vett a bejelentett rendezvényen, ahol szemei és arca vöröses színű, azokon irritáció nyomai láthatók.

A tényállás alapján megállapítható, hogy a csapaterős feladatokat ellátó rendőrök jogszerű intézkedésükkel, utasításra megakadályozták a Szabadság téren áthaladni készülő csoport mozgását². A panaszos és társai látták a rendőri mozgás irányát, mégis olyan irányba kezdtek futni, amellyel számukra is nyilvánvalóan összeütközhettek a rendőrökkel, ám az utolsó pillanatban mind a felvétel készítője mind a felvételen látható civil ruhás személy minden nehézség nélkül lelassított, illetve megállt a rendőri sorfal előtt. A felvételen – a panaszoson kívül – nem látható más a rendőri sorfalba ütköző személy. Egyedül a panaszos rohant tovább, amíg kissé jobbra kitérve neki nem ütközik az egyik rendőrnek.

A panaszos számára olyan szituációban, amikor rendőrök rohannak az útját keresztezve, nem lehetett mérlegelés nélkül megállapítható, hogy ezt – az egyébként láthatóan testpáncélt, rendőrbotot, vegyi eszközt viselő rendőrökből álló – rendőri alegység jogszerűtlenül tette, pusztán azért, mert közterületen egy haladási irányt lezárt. Ezért a panaszosnak – amint azt a többi polgári személy mellett a felvételen látható civil ruhás személy, és a felvétel készítője is tette –, el kellett volna kerülnie az ütközést a szolgálati feladatát teljesítő rendőrrel. Erre – amint mindenki másnak – ideje és helye is lett volna. E magatartásával a panaszos nyilvánvalóan megszegte azon törvényi rendelkezésből eredő – az Emberi Jogok Európai Bíróságának szóhasználatával élve³ – egyszerű kötelezettségét, hogy a rendőri intézkedésnek engedelmességen⁴.

A rendőr azt észlelte, hogy a 20-30 fős tömegből felé haladók közül egyetlen személy nem állt meg, sőt kifejezetten felé rohanva tűnik fel közvetlenül mellette, majd neki ütközik.

---

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 58. § (2) bekezdése alapján a csapaterős alkalmazása során a Rendőrség a 17. § (1) bekezdésben írt jogokat indokolt mértékben korlátozhatja, területet személy- és járműforgalom elől elzárhat.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 17. § (1) bekezdése szerint a Rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

³ Barta kontra Magyarország Ügyben (26137/04. számú kérelemre) hozott ítélet 71. pont: „A Bíróság felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a kérelmező elmulasztotta saját magatartásának kritikai értékelését akkor, amikor azon egyszerű kötelezettséggel találta magát szemben, hogy eleget tegyen a rendészeti szervek egyik tagja által hozzá intézett törvényes felszólításnak – ez a kötelezettség egy demokratikus társadalomban az általános állampolgári kötelezettségek része.”

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) bekezdés alapján a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmességen. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

BH2009.382 13. bekezdése: „Az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendőri intézkedésekkel szemben a jogorvoslati jogot a Rtv. 92. § (1) bekezdése biztosítja, a Rtv. 93. § (1) bekezdésének figyelembevételével. A felperes a rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene foganatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen - ellenszegülésével - nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.”

A panaszos e magatartása miatt a rendőr jogszerűen alkalmazott testi kényszert⁵. A testi kényszert megelőzően felszólításra nem kerülhetett sor, hiszen a felvételek tanúsága szerint az ütközést a rendőr mintegy 0.5 és 0.75 másodperc alatt észlelhette, és reagálhatta le.

A vegyi eszköz alkalmazásával kapcsolatosan a rendőr elmondása alapján, miszerint ő nem alkalmazott vegyi eszközt, továbbá, a tanúk elmondása alapján, miszerint a panaszost az ütközéssel egyidőben fújták le a vegyi eszközzel, arra lehet következtetni, hogy annak alkalmazása megtörtént, azonban vétkesen, az ütközés hatására. Ebben pedig a panaszosnak meghatározó mértékű közrehatása volt a fent kifejtettek alapján. Emellett – a tömeghez képest – kirívóan gyors és – a rendőrt követő – célzatos mozgást – az alig több mint fél másodperc alatt – akár támadásnak is vélhette a rendőr. Ezért amennyiben a vegyi eszközt szándékosan alkalmazta volna a rendőr, a közvetlen fizikai kontaktusra és – a panaszos és a rendőr ellentétes irányú futó mozgása miatt – annak erejére tekintettel az jogszerűnek minősült volna⁶.

A panaszos földre kerülését követően a rendőrök körbeállták őt, nyilvánvalóan láthatták a vegyi eszköz hatását a panaszos szemében és arcán, továbbá a sérülésre – kérdő formában ugyan – a tömegeből is felhívták a figyelmet. Ennek ellenére a rendőrök nem tették meg a kötelező intézkedést a panaszos egészségügyi ellátása érdekében⁷, ezzel megsértve a panaszosnak a tisztességes eljáráshoz való jogát, a testi épséghez való jog kapcsán.

Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

IV.

A Panasztestületnek a jelen ügyben hozott állásfoglalásában az intézkedést megelőző figyelmeztetési kötelezettség, illetve a vegyi eszköz alkalmazása vonatkozásában tett megállapításával a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

A Panasztestület más megállapításaival és következtetéseivel, a határozat III. részében foglaltak alapján minden tekintetben egyetértek.

---

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 47. § szerint a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

⁶ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 49. § (1) A rendőr a szolgálatban rendszeresített, vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, illetőleg rendőrbotot vagy kardlapot alkalmazhat a mások vagy saját életét, testi épségét, illetőleg a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető támadás elhárítására, a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés megtörésére.

⁷ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 17. § (2) bekezdése szerint a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése, 111. § (1)-(3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 17. § (1) és (2), 19. § (1) bekezdése, 47. §-a, 49. § (1) bekezdése, 92. § (1) és (2) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;

A hatásköröm és illetékességem a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdésének, valamint a 93/A. § (7) bekezdésének a rendelkezésein alapul.

Budapest, 2010. augusztus „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**